

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKON.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

A napkeleti csillag.

Minden karácsonykor két zarándok-csoport vonul el a szent hajdankorból lelki szemeink előtt az égi gyermek jászolbölcsője felé. Az egyik csoport szegény, egyszerű, tudatlan pásztoremberekből áll, kik Betlehem mezejéről jönnek telve sejtelmekkel, édes vágyódással. Sötét éjszakán kelnek utra s azt a sötét éjszakát az angyali üdvözlés fényes tejútja világítja be körülöttük. Fülökbe cseng az égi üzenet: megszületett a Szabadító, kit atyáitokkal együtt ti is évszázadok óta vártok. Örüljétek, adjatok dicsőséget a magasságban lakozó Istennek! . . . A másik csoport kelet előkelő tudósaiból áll, s őket is égi jel, egy fényes csillag vezeti a jászolbölcsőhöz; ebben a jelben látják felírva a világgraszoló esemény hírét, ez a jel készíti őket felkeresni a világ királyának születési helyét.

El sem lehet képzelni a karácsonyt e két zarándok-csoport nélkül. És ki tudja, hogy a keleti bölcsék nem sokkal talányosabbak-e a gyermeki lélek előtt, mint a Betlehem mezején alászálló angyal? És milyen mély értelme van ennek a keletről felvonuló csoportnak! A világuralom gondolata nyugaton, Rómában öltött testet. És ime a római sasok, melyek büszkén terjeszték ki szárnyaikat az egész világ felett és azt keményen tarták karmaik között, kelet galambjának szárnyasapása alatt egyszerre alábocsátokoztak és a nőtény farkas esecsemői a Golgotha bárányának vére után sóvárognak. A kereszt messze kimagaslik a kapitólium felett; a katakomba, a holtak városa az élet és győzelem színhelyévé lett, ebből emelkedik ki az egyház diadalmasan. Milyen felemelő gondolat van tehát abban, hogy a „pogányok az ő világosságában járnak és a királyok az ő eljövetele fényében jönnek s ajándékot hoznak, aranyat és tömjént és az urnak dicsőségét hirdetik?“ Így lesz a Jézus születése a pogányok karácsonyává. A világ urainak és gazdagainak királyja született,

TÁRCZA.

Az elveszett eszímák.

Irta: NÓGRÁDY LÁSZLÓ.

Nagy Pál Anna elvesztette a eszímáit, mikor a vásárról jött. Azt biztosan tudja, hogy a tógái erdőnél megvolt. Hanem ezentul nem emlékszik rá. Mikoron Széchenyiből kikanyarodott, a kőszentnél érte utó' Kis Jancsi István uram, s mivelhogy terhet nem vitt, a kocsijára hívta. A szép tulipánnal kivarrott eszímákat a saroglyába tette egymás mellé a zsúpra, vigyázott is rá, de a hogy a szakadói kapaszkodónál mentek fölfelé a meredeken, a ladányi puszták felé valami nagy füst látszott, azt bámulta, hát akkor vesztetett el.

— Édes anyám — mondta Nagy Pál Anna sirva az anyjának — akárhová tesz, nem tudom, merre lett a eszímám. Veszítsen el, de nem tehetek róla, úgy vigyáztam rá, mint a szemem fényére, a láposi réttől vissza is szaladtam jó versnyire, de nem találtam.

Két nagy szemé megtelt könyűvel, a teste meg csak úgy rengett a zokogástól.

Te, te, kiáltott özvegy Nagy Pálné, hát csak van látó szemed, csak nem aludtál, csak nem támadt szárnya a eszímádnak, — — óh! óh! . . . Nagy kár, bizony nagy kár, — sóhajtott — verheted a markot, szedheted a kalászt egész muló nyáron. — jaj, jaj!

Es már azon járt a drágalatos esze, hogy összefog egy pár baromfit a javából s viszi a vásárra, mert hát vásárra kell. Busán lesz a vendégség, proccessziós lesz a mise, ilyen nagy alkalomra nem lehet csak úgy elmenni, mit mondanának? Özvegy asszony, szegény asszony, de annál jobban megnézik, a szegényt mindenütt rostálják.

Azonmindjárt kezébe veszi özvegy Nagy Pálné az ajtó mögül az oesus szakajtót, kiáll az udvarra az ámbitus elé, s úgy hívogatja a jószágot. Jönnek is seregestől.

Szeretettel nézi őket, ez minden kis vagonkájá, úgy csupogtatja őket. Kora hajnalban, mikor még a harmat is alig szakad, végig kalászosza a tarlókat tiszta zemért, télen a kenyerét megfélezi velök. Ugyan melyi-

a kihez hódolattal közelítenek s ennek a született királynak fejedelmi neve „csodálatos tanács, erős vitéz, örökátya, békesség fejedelme.“ Királyi palczája beéri a földet; egyetlen nép sines tőle oly messze, hogy ne hallaná szavát, nincs oly sötét éjszaka, mit ő be ne tudna világítani. Az egész nép örömét hirdeti az angyal, — és ime ugyanazon bölcső felett kezet nyujt egymásnak a tudatlan pásztor és keletnek tudós fia, zsidó és pogány s egyetlen imádó családdá olvad össze; mint később is ugyanazon kereszt alatt áll a lator zsidó a római századossal s a pünkösdi lélek is nemesak Izrael népére tölteti ki, hanem „minden testre“.

És a bölcséknek az égi gyermek bölcsőjéhez való zarándoklása minden egyszerűsége mellett is olyan megragadó. Ennek a menetnek a signaturája ez: ezek a bölcsék a sötét éjszakából a hajnali világosságra, a csillagfényből a nappali fénybe, a sejtelemből a teljesedésbe, a tévelygésből a világosság felé törekszenek; előképe ez a pogányok megtérésének és mindazok Jézushoz való jövetelének a kik távol vannak vagy távol maradnak tőle. Isten egy czél felé vezeti a szeretben az emberiséget, csakhogy az ő bölcseségének ezer utja van. A próféták és zoltárok által előkészített Izrael népet angyal által vezeti a bölcsőhöz, — a távol kelet világát a csillag égi jele által, ezzel az égi jellel kelti életre az elmosódó hagyományok töredékeit s az azok nyomán fakadt sejtelmeket és vágyakat.

Igaz ugyan, hogy sötét éj van a pogányvilágban, de ebben a sötét éjben ott ragyognak a csillagok. Csak érteni kellett azok jelentését, csak a Pál apostol tekintetével kellett bepillantani a költők és bölcsék ama csillagos egébe, mely az ó-világ felett elterült s a bölcsőhöz és kereszthez vezető uton egymás után szórva le a csillagokat a földre, csak azt kellett mondani: „miképen a ti bölcs poétáitok közül is mondták némelyek“. Csak fel kellett keresni Pál apostol

ket vigye el? — Találgatja, — mind kedves. Oh azok a eszímák, és könybe lábad a két szemé.

Miközben úgy etetgeti az apróságát, megérkezik a felvégből az öreg Zaráné. Oda is köszön: mi leszen lelkem, örömmel, vagy mi? Nagyon kíváncsi volt mindenre.

— Dehogy öröm, dehogy némém; szomorúság inkább, — mondja özvegy Nagy Pálné.

De már erre Zaráné is beljebb húzódik szemével végig suhint az udvaron, mer' hát ő kelme mindent szeretett tudni.

— Elveszett az Anna eszímája, vadonat új, vásárról jövet. A Kis Jancsi alkalmatosságán, úgy lelkem, úgy. És bőven hullanak, míg ezt elmondja, özvegy Nagy Pálné könyei.

— Nagy kár, bizony nagy, — mondja Zaráné s tovább megy az új sütet hírrel, de már a harmadik szomszédnál megáll, hogy előadja Panna lelkemnek az esetet.

A Panna lelkem is nagyon esodálkozik a dolgon, a mi Nagy Pál Annával megesett. Mióta esztét tudja, ilyen dolog nem történt Kis-Megyeren. Összesugnak az udvaron, Zaráné asszonyom gondolkozóra hajtja a fejét, miközben mondja — hm, hm, furesa biz ez. Ezután tovább megy.

Vagy a harmadik házig jut még, itt találkozik Patyiné asszonyommal. Ezzel is megáll s a Nagy Pál Anna esetére viszi a szót,

— Hallod kis lelkem, mi esett, Nagy Pál Anna elvesztette a eszímáit.

— Ó, igazán! — esodálkozik Patyiné asszonyom, — ellopták?

— Dehogy, dehogy, a Kis Jancsi kocsiján jött a lelkem, a Kis Jancsi kocsiján, érted lelkicém? nyomja meg a szót Zaráné asszonyom, s ezzel lassan tovább megy.

Patyiné asszonyom összetalálkozik Panna asszonyommal meg Felvégi Terkával s most már hármában beszélnek az esetről.

Kis Jancsi István uram a vásárról jött, egy kiesit kapatos is lehetett, hát iszen tudják kelmek, mióta összeszólalkozásban él a feleségével, gyakran megesik vele — mondja Patyiné asszonyom.

szemeivel a pogány istenek oltárai között az ismeretlen Istenét s mindjárt érthetővé lett az égi jel, úgy tekintették azt, mint a kijelentett megváltó diadaljelét. Nincsenek-e a mai kor költői között is nagy számmal olyanok, a kik az evangéliom igazságának önkéntelen tanuinak nevezhetők? Igaz, hogy nem napfény a csillag ragyogása, s a csillag elhalványul a napfény mellett, de mégis megtette kötelességét. Isten abban tanítja az embereket, a mit már tudnak és ismernek, azzal meg segítségökre, a mivel foglalkoznak. Mint az irástudóknak az irás által, ép úgy a természetvizsgálóknak is a csillag által mutatta meg a Jézushoz vezető utat. Földi hivatásuk közben hallják ez égi hívást.

* * *

Jeruzsálemben várja őket a virradat, daczára annak az éjféli sötétségnek, mely a Heródes királyi palotáját körülveszi. A keleti bölcsék örvendetes hire nagy ijedelmet okoz azoknál, a kik látszólag az örömet szinlelik. Így lesznek ők a Krisztus születése előhírnökeivé ott, a hova az ég nem küldött angyalt; bűnbánati prédikátorokká ott, a hol minden hitelenségbe süllyedt alá, ébresztő haranggá ott, a hol minden halálos álomba volt elmerülve. Az udvar theologusai felülik a király előtt ismeretlen bibliát s pontosan odamutatnak Betlehem felé, de hát ők csak fából faragott utmutatók, a kiknek karja és ujjá ugyan mutat, de lába gyökér. A keleti bölcséknek magoknak kell Betlehem felé vonulniok. A csillag ugyan kimozdult helyéből, de az ige fénye kipótolta azt, és ez az, a mi megnyugtatja őket. Kiállották a próbát a halálra vált Jeruzsálemben s megtanulták ott, hogy a királyt nem a királyi palotában, az örök bölcseséget nem a tudósok közt kell keresni. Így aztán a betlehemi jászolon sem ütközik meg tekintetök. Boldog ember az, a ki a „lelki ország királyainak az isteni dolgokban való járatlanságán“ még manapság sem botránkozik meg. Boldog ember az, a ki a feje

— Nagy Pál Anna szemre való leány, olyan a járása, mint a harmadfű esikőé — tódítja hozzá Felvégi Terka.

— Nem esuda, hogy szívesen vette a kocsijára telernek. Szép eset, csak aztán valami ne legyen ebből. Így beszélgetve betérnek a boltba.

— Egy garasé' borsot vennék, mondja Panna asszony. De hát olyan keveset kap, hogy kénytelen alkudni.

— Egy krajczár is elég ezé'.

Azután hogy a boltos nem enged, egy kis szöbészéddel teszi meg a rádast, így mondja:

— Adja, nem adja? mondok valamit, no, hát legyen ez a másik krajczár, nem bánja meg a Vajszné asszony.

Így aztán megint előkerül az eset.

— Hallott ilyent, a Kis Jancsi István összeszólalkozásban él a feleségével, hirtelt is, hogy elmegy az asszony.

— Ugy biz' a lelkem Vajszné asszony — mondja Patyiné.

— Az öt esztendő fia is hideglelős azóta, hogy Kis Jancsi István uram azt a nagy patáliumot csinálta a feleségével. Egy kukkot se szólnak egymás közt azóta, egyik jobbra, másik balra néz. Hát innen az, hogy Kis Jancsi István uram azóta másfelé veti gyakorta szemét. Imhol vagyunk a nagy esetenél, tennap vásárról gyüvet látták, hogy Nagy Pál Anna a kocsiján ült.

— Hát nem hiába ült — veti hozzá Felvégi Terka — amondó vagyok.

— De nem ám — mondja Patyiné — látták is a vásárosok.

Eppen ekkor lép a boltba Lipták Bódi Péterné két tojással a kezében. Egy kis eczeté' jött.

— Csak hamar Vajszné asszonyom, mert sietek — mondja. De aztán, hogy hallja Patyiné asszonyom szavait, elfelejti a sürgős dolgot. A mint hallja az esetet, így szól: Régen mondom már én azt, honnan telik ennek a Nagy Pál Annának annyi ezifraságra. Az apja után úgy maradt, mint a templom egere, se föld, se gazdagság, hát honnan a pénz?

— Sokat jár az uraság kutjára, más gazdaembernek jó a maga kutja vize, neki kerekes kutból kell, — veszi át a szót Panna asszony.

felett ragyogó csillagot és az írás lángoló fényét követi és ha senki nem követné is, tántorodás nélkül halad a bölcső felé.

* * *

A hü kíséző, mely még otthon melléjük állott, bizonyágképen áll meg felettök, mutatva a bölcsőhöz vivő utat és szent öröm tölti be őket. Mintha csak élőszoval mondaná nekik a csillag: a mit az út megkezdésekor vártatok és sejtettek, az ime bebizonyosodott. A ki csak egyszer hisz is, minden kísértések dacára, Isten ígéjének, annak már van pecsétje, a melylyel megerősítse hitét; a felett már megszakadoznak a felhők és tiszta fénylő világosság támad körülötte, annak lelkében már nappal vagon. A keleti bölcsők előhözák az ő drága kincseit s ezekben a kincsekben adják át gondolataikat és érzelmeiket az ő hallgatag és mégis beszédes hódolatukat. Ők is „megtették, a mit tehettek.“ Ajándékaik rámutatnak a Mária drága kenetére, az aramathiai József fűszerei és myrrhájára. A bölcső mögött ott van a kereszt és a sir; ez a három helye van annak, a kinek se születésekor, se halálakor, se a sirban nem volt annyi helye, a hová fejét lehajthatta volna és pedig azért, hogy mi nyugodalmat találjunk a mi lelkeinknek s bátran hajthassuk le fejünket az ő ölébe.

Az ő hódolatuk nyomában ott látjuk ama milliokat, kik a halál éjszakájából megtalálták a bölcsőhöz vezető utat s kik szintén oda sietnek, hogy imádják őtet. Mikor a hajnali napsugár bearanyozza a hegyormokat, mialatt a völgy ölén, a hegyek árnyékában még homály és sötétség ül, a hegyi pásztor már tudja, hogy az a napfény pár óra alatt még a legrejtettebb hegykatlant is bevilágítja. A Krisztus feljövő napja is így ragyogja be a keleti bölcsők tisztos fejét a kegyelem fényével, és ez a fény aláhatol majdan a halál árnyékában ülő népek mindenikére. „Emeld fel szemeidet és lásd meg, hogy ime ezek te hozzád jönnek.“ A bölcsők útja egy ősrégi ígéret beteljesülésének útja, azonban ez a beteljesülés egy újabb ígéretet is rejt méhében ép úgy, mint a kinyílt virág magában hordja a jövő virulat magját. A bölcsők útja magában is prófétai jóslatot képez.

A családi tűzhely a maga fényével és melegével, a szülők szeretete és jóra intésével mindmegannyi fényes csillag, a mely hallgatagon bár, de mégis világosan mutogatja a gyermekek előtt az üdvösség felé vezető utat. Vajha minden gyermeket elvezetne ma az anyai szemek csillaga a betlehemi bölcsőhöz!

Ruszkay Gyula.

Jobb közigazgatást.

Nem azért adtuk ezen cikkünknek e czimet, mintha nem volnánk varmegyénk közigazgatásával megelégedve; de mert nagy forduló előtt állunk, nagy változás reményének sugarait nyújtotta alkotmányos kormányzásra termelt Széll Kálmán miniszterelnökünk főispánjainak és a varmegyéknek karácsonyi ajándékba.

Nincsen talán ma már senki, ki a jelenlegi

régi állapotokkal meg volna elégedve, s nem kívánna egy jobbat, egy gyorsabb ütemben haladó változást minden téren, az egész vonalon. Sokan vannak azonban olyanok, kik a régi varmegye fentartása mellett huzogatják rozsdás kardjaikat, s talán, ha erejük megengedné, kínai fallal keritenék körül a varmegyét, hogy annak hatáiraiba, önkormányzati jogaiba idegenek s különösen a félelmetes állam belé ne nyuljon, ne avatkozzon.

Tévedés volna azonban azt hinni, ha ezen régi történelmi alapokon gondolkozó hazafiak nem óhajtának a varmegye rendezését. Igenis, ő nekik azt a legnagyobb mértékben nemesak óhajtani, de elősegíteni, sőt szorgalmazni is kell; mert ez által a régi varmegye, ha államosítás nélkül rendeztetnék, autonómikus hatalmi körében és erejében csak nyerne és megizmosodnék.

Azt hallottuk egyszer valakitől, hogy mi most a varmegye? . . . Bátyám és öcsém! Sógor és koma! Az igaz, hogy a legtöbb varmegye az, sőt apa, fiu és még anyós is. De hát ezen rokonsági összeköttetés kárára van-e a varmegyének? . . . Nem! Ezzel a varmegye csak erejében tarthatja fenn magát, vagy pedig növekedhet. Egy rokonsági kötelékkel erősen összeláncolt tisztviselői kar a becsületesség, tisztesség tudatában és határai között a köz- és magánérdeket ügyesen és üdvösen lesz képes összeegyeztetni, az ügyeket közmegnyugvásra elintézni.

De nem az itt a főczélunk, hogy most tisztviselőt válasszunk a varmegye rendezése előtt, ez csak egy kis táplálék, a melyen megdölgönd kell rágódnunk, mielőtt ezt magunkhoz vennénk, ha vajjon nem üdvös-e ily tisztviselői karral táplálni a varmegye telhetetlen gyomrát, vagy pedig összekevert eledelkkel, a melyek köznyelv szerint összevesznek és a varmegye betegsége lesz az eredménye. Főczélunk itt megemlékezni arról, hogy a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök hatalmas rendeletet tett le karácsony előtt a varmegyék asztalára. — főispán és varmegye kóstoljatok bele, az ünnepi munkaszünet alatt, rágódjatok rajta, mi módon lehetne a közigazgatást egyszerűsíteni?

Régen vártuk már mi e nekünk jóleső eledelt, s most annál edesebb, hogy beléharaphatunk; különösen a tisztviselőknél, kiknek hol felülről, hol alulról folytonosan huzzák fájós fogát.

Azért említettük fel tehát első sorban a tisztviselőt, hogy azokról gondoskodjunk s önálló függetlenséget biztosítsunk nekik. Azután pedig jöjjön az ügymenet gyökeres megváltoztatása, s ezek után biztosak lehetünk a jogszerető közönség megelégedésében.

Főispánunk folyó hó 19-én letette a rendeletet, — mely mindenkinek megengedi az újításba beleavatkozni, — a varmegye asztalára; meghívta a varmegye főtisztviselőit, s jogot adott ahhoz mindenkinek, hogy mit tud, adja közre, sőt fel is kérte a tisztviselőket, hogy javaslatokat adjanak be a közigazgatás egyszerűsítése kérdésének sikeres megoldásához.

Nagyképzetségű alispánunk felszólalása folytán az ő általa megjelölt irányban megalakult a

rojtos virágos kendőjét s mint a fergeteg megy a poros uton felfelé a koresmaházhoz, a hol Kis Janesi István uram volt.

Onnan kihallatszott az ura hangja, kissé borizú volt, mert hát a vásár ivás nélkül nem eshet meg. Kazagás is következett szavaira, mert hát Kis Janesi István tréfás ember.

Hogy belépett az asszony, haragos képpel, bizony azért meg nem ijedt ő kelme, hanem mondta:

— Gyere asszony, igyál no. No, hát no — kínálta a poharával, mikor látta, hogy az asszonya csak nem fogadja el, ne félj.

De hát Kis Janesi Istvánné asszonyom nem azért jött háborúra, hogy tréfálkozzék, még összébbrántotta a boszorkány szemöldökét s ilyen szolt:

— Kínálja kelmed Nagy Pál Annát, ne a hitese felelőségét. Ki kívül él, azzal szolgál, uram-e még kend nekem?

— Az hát — mondja Kis Janesi István uram — aztán még azt mondom, hogy lassabban asszony.

— Még kelmednek áll feljebb, mikor ország-világ nyelvén forog, hogy mit eszelepszik Kis Janesi István. Aztán hamarjában elmondja, a mint Dömötörné asszonyomtól hallotta a dolgot, itt-ott el is csuklik a szava, a végén meg egészen asszony lesz, sűrűn hullanak a könyvei.

Kis Janesi István uram literátus ember volt, újságot is olvasott, hát az esze se járt csak olyan közönséges módon, mint a többié. Átlátja vala azonvást, hogy asszonyi munka az egész.

— Hm — mondá — én ebben mit se tudok, hogy Pál Annát a láposi rétig hoztam, elbirta a két ló. Felső Gönczöl Péter uram is ott volt. Igaz-e?

Felső Gönczöl Péter uram hitese ember, amit mond, a' szent, szólni se kell, úgy is igaz. Megbólintja a fésűs fejét, hát igaz a Kis Janesi István uram szava.

Erre aztán enged az asszony is, és mind közelebb húzódik az urához, a haragos ábrázata is szelidre simul, egy kis mosolygáska is játszik már az ajkai közül.

— Hát aztán úgy volt-e? — kérdi szeretettel — ugy-e Dömötör uram?

Meg se várja Dömötör uram szavát, már ott van az édes ura mellett, a meg átkarolja s még csak el se pírul az asszony, hogy annyian látják.

bizottság, melynek czéljalesz egy vaskos javaslatot készíteni és azt 1901. év január hó 15-én a varmegye plénuma elé elbírálás végett terjeszteni. Ezen intézkedés folytán tehát mindnyájunk részére megadatott, hogy közigazgatásunk újá-teremtéséhez hozzájáruljunk s abban részünk legyen. Üdvösebb intézkedés aligha lehetett volna ennél tehető, mert az újításhoz szükséges anyagot a miniszterelnök onnan akarja beszerezni, a hol az a maga természeti valóságában elszórva feltalálható. S csakis ebből lesz azután sikeresen összegyurható egy hatalmas alkotás, egy jó közigazgatás.

Szedjük tehát össze azt, mi birtokunkban van, s egész bizalmasan adjuk rendelkezésére annak a bizottságnak, a mely azután hivatva lesz abból a jót, az üdvöset kiválasztani, egy hatalmas javaslatba összefoglalni és illetékes helyére terjeszteni.

Közös kincsünk lesz jobb közigazgatásunk, közös munkánk gyümölcse legyen az!

Újévi üdvözetek megváltása.

A szokásos újévi üdvözetek jótékonyczélra való megváltása nálunk már évek óta divó jó szokás. Rimaszombat és vidéke jótékony nőegylete a közművelődési egylettel karöltve évenként megkeresi a közönséget, hogy humánus eselekedettel és a kulturális intézmény támogatásával a költséges üdvözeteket váltsa meg, s ekkép a jókívánságok is nyilvánosan kifejezést nyernek s a jótékony ügy oltárára is áldozunk.

Felhívjuk intelligens közönségünk figyelmét a nőegylet és közművelődési egylet következő körlevelére, melyet a hírlapok útján tesz közzé, s a jótékonyág gyakorlására kéri a közönséget.

Azok névsora, kik az adományok által megváltják a szokásos üdvözetet, s ismerőseiknek és jó barátaiknak ilyképen kívánnak „boldog újévet“, a lapban közzé lesz téve. — A jótékony adományok a vidékről az elnökséghez küldendők. A felhívás így szolt:

„Új év közelget ismét!

A köszöntések szokott költsége, mint kiadási előirányzat, előtérbe lép; az általunk képviselt egylet sietnek azért a mélyen tisztelt közönség elé járulni azon évtizedes gyakorlat által megengedett kérelemmel, hogy azon előirányzott költséget egyletünk jótékony czéljára adni megengedjék.

Az e czimen összeszedett fillérekből a nőegylet évenként legalább egy gyermek szemében törli el szerető kézzel a nyomor és nélkülözés által fakasztott keserű könyeket.

A közművelődési egylet ugyanazon fillérek másik felét pályadíjjal adva, évenként hazafias nemes versenyre buzdítja a helybeli főgimnázium ifjúságát, s hozzájárul a magyar közművelődés értelmi tőkájének gyarapításához ez által.

Mindkettő olyan jóeselekedet, mely közvetlenebbül jut az égbe a legszebb imádságnál, a legszivesebb üdvözet és jókívánságnál; kérjük a sikertelen czélra szánt pénzbeli áldozatot a jótékonyág oltárára.“

A tett adományok hírlapilag lesznek nyugtázva.

Rimaszombat, 1900. december 20-án.

Samarjay Jánosné, Molnár József,
Rimaszombat és vidéke jótékony nőegylet-ének elnöke. a „gömörmezei magyar közművelődési egylet“ r-szombati körének elnöke.

... Mikor aztán otthon Kiss Janesi István uram lepakolta a kocsiját, megtalálja a zsup alá rázódva Nagy Pál Anna eszímait. Nagy örömmel viszi a feleségének.

— Vidd el lelkem — mondja — a Nagy Pál Anna eszímait megkerültek; a zsup alá rázódott, mond meg neki.

Kis Janesi Istvánné asszony meg menten otthagyja a főző patkán lobogó tüzet, kezébe veszi a Nagy Pál Anna eszímait, meg is törli a portól.

— Elviszem neki mindjárt, tudom kiríttá szegény már utánna a két látó szemét — mondja Kis Janesi Istvánné asszony és megindult sietve a Nagy Pál Annaék háza felé igen békeségesen mosolygó arccal. De aligvást ér a harmadik házig el, már találkozik az öreg Zaránéval.

— Hova lelkem, azokkal a eszímakkal?

— Viszem Nagy Pál Annának, a mi alkalmatosságunkkal jött, a Gönczöl uram is volt, e' meg a kocsiba maradt a zsup alatt.

— Hát csak vigyed lelkem a szegénynek, hogy örüljön, ketten siratják, — mondja szeretettel.

Már éppen be akar kanyarodni a Nagy Pál Annaék udvarába, mikor megszólítja hátulról Patyiné asszonyom.

— Megálljon már kelmed, megálljon!

— Sietek lelkem, csak ide megyek ni a Nagy Pál Annaékhoz. — És erre aztán ujra elmondja a eszímák történetét. Patyiné asszonyon szívesen hallgatja s mikorra végére ért, csak ezt mondja:

— Hála istennek, csakhogy megvannak ezek a eszímák, siessen csak kelmed.

Patyiné asszonyom is sietve megy tovább, s itt is, ott is beszél, hogy eljusságolja: megkerültek a Nagy Pál Anna eszímait, most vitte haza neki Kis Janesi Istvánné asszonyom, Gönczöl uram találta meg. Ezt az utóbbi mondatát mindig különösen mondja Patyiné asszonyom, mert hát nem hiába zörög a levél, nem is hiába vette szárnyra a hír Nagy Pál Annát meg Kis Janesi Istvánt, úgy van az, a hogy beszélük — Gönczöl uram csak a kocsit után jött. Szólhatna is ő kelme, de hát a holló a hollónak szemét nem vájja ki, gondolja Patyiné asszonyom és annyi epe sincs az ő lelkében, mint a duczon turbékoló galambban.

Előfizetési felhívás. Lapunk jelen száma utolsó az 1900-ik évben s ezzel befejezzük a huszonegyedik évfolyamot. A lap iránya mindig a régi, következetes és komoly; hű tükre a vármegyénkben s különösen városunkban előforduló eseményeknek, nézetnyilvánításában egyenes, s mindenkor tisztán a közérdeket szolgálja becsülettel. — A lap szép multja, mely alatt figyelemreméltó tényezővé fejlődött, garantirozza a jövőt; s az a jóindulat, melylyel a közönség lapunkat eddigi becsületes törekvéseiben támogatta, remélni engedi, hogy a szellemi fejlődésben és erkölcsi sikerekben ezután is számíthatunk a pártfogásra és anyagi támogatásra, mely egyik főfeltétele a lap existenciájának.

Felhívjuk ennél fogva lapunk t. barátait, hogy a jövő évre szóló előfizetésüket minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy aztán a lap küldésében akadály merüljön fel; azokat pedig, kik az előfizetési pénzzel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük annak mielőbbi kiegyenlítésére, mert ellenkező esetben a lap küldését beszüntetjük.

Lapunk előfizetési ára a következő:
Félévre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.

Tisztelettel
a „GÖMÖR-KISHONT“ szerkesztősége
és kiadóhivatala.

Hirek- és vegyesek.

Lapunk jelen száma a karácsonyi ünnepek miatt két nappal előbb, kedden jelenik meg, s utolsó ebben az esztendőben.

Boldog ünnepeket! Lapunk előfizetőinek és barátainak s kedves munkatársainknak örömteljes, boldog ünnepeket kívánunk!

A „Gömör-Kishont“ szerkesztősége
és kiadóhivatala.

Választás és elismerés. A helybeli egyesült protestans főgimnázium igazgató választmánya folyó hó 21-én tartott ülésén egyhangulag dr. Zehery István kir. törvényszéki orvost, társadalmunk tevékeny és buzgó tagját választotta meg pénztárosává. Ez állást eddig Nagy Ferenc polgármester töltötte be, a ki azonban épen új állásánál fogva hivatalból tagja lévén az igazgatóválasztmánynak, a pénztárnokságról leköszönt, mely alkalommal az igazgatóválasztmány eddigi buzgó és lelkiismeretes működéséért jegyzőkönyvi elismerést és köszönetet szavazott. Az új pénztárost örömmel üdvözljük ez állásában!

Az árvák karácsonya. Lélekemelő szép ünnep színhelye volt f. hó 21-én a Gizella-óvó nagyterme, melyet színteljes megtöltöttek Rimaszombat és Vidéke jótékony nőegyesületének tagjai, élükön az egyesület lelkes, tevékeny elnöke: Samarjay Jánosné, Molnár Józsefné és özv. dr. Marikovszky Istvánné. Ugy öt óra tájt meggyújtották már az óriási, izléses díszített karácsonyfának apró gyertyácskáit, hogy versenyt ragyogjanak a nemesszívű hölgyeknek, de különösen a boldogságtól meghatott árváknak könnyező szemével. Valóban megható is volt a hasznos ajándékokkal gazdagon körülvevő fa alá térdelő gyermekek hálaimája, az egyik árvának szépen elmondott köszönő verse, de különösen feledhetetlen az a benyomás, melyet a jelenvoltakra gyakoroltak Czinke István ev. ref. lelkésznek az árvákhoz intézett megható szavai. E szép beszéd után következett az ajándékok: téli ruhák, meleg harisnyák stb. kalácsok és egyéb enni valók kiosztása. Volt öröm az aprók között! Méltó elismerés és hála illeti mindazokat, a kik e szép örömmünnepeket rendezik s azokat is, a kik gyöngéd szívük sugallatát követve, adományaikkal az árvákról sohasem feledkeznek meg ilyenkor, a kereszténység örömmünnepein!

Halálozás. Lesújtó csapás érte a helybeli főgymn. ifju tanárát Horváth Albertet és ifju nejét, kiknek egyetlen gyermekük három hónapos korában az angyalok közé költözött. A temetés f. hó 14-én volt az egész tanári kar és a főgymnasiumi ifjuság részvéte mellett.

Kinevezések. Az igazságügyminiszter Kircsi Antal rimaszombati kir. járásbírósi joggyakornokot a szegedi kir. járásbíróshoz aljegyzővé, Fülöp Béla rimaszombati kir. törvényszéki díjnokot pedig a rimaszombati kir. törvényszékhez irnokká nevezte ki.

Közgyűlés. A helybeli koresolyázó-egylet vasárnap folyó hó 23-án tartotta rendes évi közgyűlését, melynek során dr. Löcherer Tamás, az egylet buzgó elnöke bemutatta az egylet zárszámadását és a jövő évi előirányzatot. A jövő évi költségvetés 1050 koronára van előirányozva, mely összeg az egylet bevételeiből fedezetet találja. Koresolyaegyletünk igen szépen fejlődik. Fărădhatatlan elnöke rendezésének köszönhető, hogy financiai teljeseen rendezettek. Az egyleti csarnokot adósság már nem terheli, a telek ki van bővítve és a pálya állandó kerítéssel van ellátva. Az egylet tehát minden tekintetben szem előtt tartja a jégsporthoz kedvelőinek érdekeit. Most már csak az kell, hogy a jó Isten jutalmazza meg az egylet fáradozásait és adna az ünnepekre jó jeget.

Szilveszter-est. A polgári olvasókör szokásos szilveszter-esti mulatságát a saját helyiségében ez idén is megtartja egy koronás belépti-díj mellett. A mulatság esti 8 órakor kezdődik s bizonyára ép úgy sikerülni fog, mint az előző évi hasonló estélyek.

Halálozás. Gelle Barna helybeli fiatal fényképész folyó hó 21-én éjjel hosszas betegeskedés után 25 éves korában meghalt. Temetése nagy részvét mellett f. hó 23-án ment végbe, s az elhunyt végtisztességén a tűzoltó-egylet — melynek lelkes tagja volt — testületileg vett részt. Béke poraira!

Nagy vadászatot tartottak folyó hó 21—23-ig Kraszna-Horka-Várallyán az Andrassy Dénes gróf uradalmához tartozó erdőségeiben. Mintegy 30 vendég volt meghíva, kik pompásan érezték magukat a kedvező időjárás mellett megtartott eredményes vadászatot.

Pósa Lajos esküvője. Az erős Radnót jeles szülötte, a gyermek-világ bálványozott poétája: Pósa Lajos f. hó 23-án élete szép meséjének nevezetes fordulópontján állapodott meg, s szíve választottjának: *Andrassy Lidikének* örök hűségét esküdött. A frigyet állandó boldogság koszorúzza!

Az esküdtek 1901-ik évi lajstoma már összeállított, s városunkból következők az esküdtek: Ádám Márk, dr. Baksay Dezső, Baksay István, Baksay József, Bodon József, Bodor István, Böhm János, Csapó János ifj., Cseh István, Dr. Cziner Miksa, Dapsy József, Eperjessy József, Farkas Zoltán, Fábry János, Fülöp Benjámin, Geduly Géza, Glauf Pál, Holländer Lajos, Horváth Zoltán, Institorisz Endre, Kathona Géza, Káposztás József ifj., Dr. Kármán A. Ernő, Kerekes Dezső, Koreny Pál, Dr. Krausz Gyula, Lengyel Pál id., Lengyel Sámuel, Lenner Gyula, Loisch ödön, Matolcsy Pál, Molnár József, Müller Vilmos, Náray J. Albert, Percz Samu, Rády István, Rábely Miklós, Dr. Rárósy Gyula, Samarjay János, Simkó Nándor, Smegner Károly, Soós Ferencz, Soós Ferencz, Soós Gyula, Stolez Márton, Süteő István ifj., Szabó János Kriston, Szabó József, Dr. Szeless Ödön, Széplaky Lajos, Szerényi János, Szomolnok Antal, Szügyi Zsigmond, Tarczay Gyula, Timkó Mihály, Törköly József, Váry János, Veress Sámuel dr., Dr. Vallentyi Dezső, Zachar Gusztáv, Zsuffa Kálmán. — A helyettesek pedig következők: Barányi Gusztáv, Báthory László, Benyó Béla, Bodor László, Braun Zsigmond, Csapó János id., Csapó József, Cseh János, Czikora István, Dániel Ferencz, Dideczky János, Eszényi Gyula, Facsinay József, Fekete Mihály, Gees István, Gondkevi Ferencz, Grözinger Miksa, Hlozek János, Horváth György, Ibos János, Ivanyik György, Jakovecz Alajos Kálmán János, Káposztás József id., Katona Kálmán, Kovács Ferencz, Králik Béla, Králik József, László János ifj., Lengyel Pál ifj., Lévai István, Lévai István, Lévai Izsó, Lipthay László, Lovas Aladár, Lovas Lajos, Molnár Ferencz, Nagy Zoltán, Paál Gyula, Pitta Lipót, Rakotyay Danó, Runyay József id., Sarinay Ignác, Schweitzer Dávid, Simon Antal, Simon János ifj., Szabó István, Szeverényi János, Széplaky Pál, Tóth Péter, Tóth József, Vályi Ferencz, Vozáry Sámuel. — Az összeállító bizottság tagjai voltak: Kubinyi Aladár kir. törvényszéki elnök, Medveczky Sándor kir. törvényszéki bíró, Dr. Fülöp Dezső kir. törvényszéki jegyző, Okolicsányi Gáspár, Baksay József, Samarjay János, Farkas Zoltán, Molnár József, Dapsy József, Széman Endre, Hámos Aladár, Hámos Zoltán.

Halálozás. Mint lapunk zártakor értesülünk Kishonthy Ákos a rimamurány-betleri derék tisztviselőjének ifju nejét elragadta a kegyetlen halál f. hó 21-én kinos szüneted után. Kishonthy Gyula ügyvéd és a takarékpénztár közszerepében álló igazgatója menyét siratja az elköltözöttben. A lesújtó gyászestéről a család következő jelentést adta ki: „Kishonthy Ákos kis fiával: Zoltán és Ákossal; Ruttkay Sándor nejevel szül. Kiss Bertával és gyermekeikkel: Ilona férj. Hankó Lajosné férjével és gyermekeivel; Irén, Anna és Lenke, mint testvérek; Kishonthy Gyula családjával, valamint a nagyszámú rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a feledhetlen drága hitves, a gondos, szerető anyja, a kedves, hű gyermek, a jó testvér, nagynéni, meny és rokonnak *Kishonthy Ákosné szül. Ruttkay Erzsikének* folyó hó 21-én éjjeli 11 $\frac{1}{2}$ órakor, hosszas szenvedés után, életének 22-ik, boldog házasságának 4-ik évében történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei f. hó 23-án délután 4 órakor fog a gásházánál az ág. ev. egyház szertartása szerint beszenteltetni, ezután Salgó-Tarjánba szállíttatni s az ottani temetőben folyó hó 24-én örök nyugalomra tétetni. Betler, 1900. december 22.“ — Fogadják őszinte részvétünket!

Farsang. Az idei farsang január 6-án kezdődik, s az első fecske már feltűnedezik a láthatáron a polgári olvasókör bálja képében. Mint halljuk, a polgári olvasókör ez idei bálját — mely talán egyetlen mulatsága lesz a polgárságnak — február hó 2-án tartja a „Három Rózsa“ nagytermében.

A bábaügy rendezése erős léptekkel halad előre. Dr. Meskó Miklós vármegyei tisztí főorvos már elkészítette a bábaügyre vonatkozó vármegyei szabályrendeletet, mely jóváhagyás végett a belügyminiszterhez fog felterjesztetni.

Halálos végű baleset. Tiszolezon a vasúti állomás gépházában folyó hó 20-án a déli órákban a gőzgép Lipták István 28 éves gépfűtő úgy elütötte, hogy a szerencsétlen ember rövid szenvedés után a beállott belső elvérzés folytán meghalt. Az esetet a királyi törvényszékhez jelentették be, s folyó hó 23-án az elhunyt hatalmas alkotású munkás hulláját felboncolták s utána ma délután nagy részvét mellett eltemették. Az ügyben a vizsgálat folyik.

Helyreigazítás. A lapunk mult számában közzölt, s a takarékpénztári közgyűlésről szóló tudósítást Dr. Bernát István ur megkeresése folytán akként rektifikáljuk, hogy ő a keretek átvételére ajánlatot tett „Könyves Kálmán“ irodalmi vállalatról csupán azt jegyezte meg, hogy az „válságokkal küzdő s kellően meg nem szilárdult intézet.“ — A helyreigazítást szívesen közöljük, azzal megjegyzéssel, hogy tudomásunk szerint csak küzdött évekkkel ezelőtt.

Halálozás. Nyustján széles körben kelt őszinte részvétet *Klekner* Kálmán szül. Nemes Irénnek folyó hó 20-án 34 éves korában, boldog házassága 15-ik évében, rövid szenvedés után bekövetkezett elhunyt. A drága halott hült tetemeit folyó hó 23-án nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra Nyustján.

A népszámlálás Az 1900. év végén országszerte elrendelt népszámlálás előmunkálatai már befejezést nyertek s 1901. január 1—10-ig terjedő időben a kiküldött hivatalos biztosok városunkban is végzik teendőiket akként, hogy a december 31-iki állapotot és létszámot felvesztve. Városunk területé 12 kerületre van felosztva, s ugyanannyi bizottság fogja eszközölni a népszámlálás hivatalos munkálatait. A népszámlálással egyidejűleg az 1900. december 31-ke és 1900. január elseje közötti éjjeli időpontjában létező állapot szerint a köz- és magánépületek és a lakások összeírása is megtörténik. A népesség egyénekenkénti számbavételére számláló-lapok fognak alkalmaztatni, melyek kitöltése a családfőnek vagy helyettesének kötelessége, ha azonban ezen kötelességü-

ket sem személyesen, sem megbízottak által nem teljesítenék, ezen feladat teljesítése a számláló-biztosra hárul. Az épületek és lakások összeírásánál a számláló-biztos az egy-egy házban összeírt egyének névsorát a háztulajdonosnak, vagy megbízottjának felmutatván, a háztulajdonost felszólítja, hogy nyilatkozzék, vajjon az összeírásból nem maradt-e ki valaki A háztulajdonos vagy megbízottja által felelősség terhe alatt adandó felvilágosítás, hogy így esetleg az összeírás haladéktalanul helyesbítendő lehessen. — Miután a népszámlálás házról-házra, lakásról-lakásra menve fog foganatosíttatni, a lakosság érdeke, hogy ezen fent kitüntetett napokon lehetőleg a esaládfő vagy ennek megbízottja, a ki a kellő felvilágosítást a számláló-biztosnak megadni képes, otthon tartózkodjék. Erre nézve az illető csoportban maga a számláló-biztos fog idejekorán intézkedni. A ki tudva hamis vagy valótlan statisztikai adatokat vall be vagy az adat-szolgáltatást megtagadja, kihágást követ el és 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettetik. (1897. évi XXXV. t.-cz. 13. §.)

Halálozás. Özv. Zimmermann Gottliebne, a régebbi időben városunkban létezett távirtda hivatal vezetőjének özvegye folyó hó 20-án, hosszas betegség után elhunyt. Folyó hó 22-én temették el.

Táncmulatság. A tamásfalvi közműves segédek folyó hó 26-án — karacsny másodnapján — a „Gond-űző“ helyiségében táncmulatságot rendeznek, melynek tiszta jövedelmét az általuk szervezett zenekar hangszereirei költségének fedezésére fordítják. Belépti díj 80 fillér.

Felolvasás a búrokról. Folyó hó 13-án d. u. 6 órakor *Fleischer* Pál Székesfehérvári honvéd tisztthelyettes, ki hónapokon át részt vett a bír hadjárásban, intelligens közönség előtt érdekes felolvasást tartott a bír háborúról. — A közönség élvezettel hallgatta a felolvasást, melyben a bír szokásokat, harcászati modort, egyes ütöközeteket vonzóan és tetszősen ismertette a világlátott férfit, ki igaz lelkesedéssel méltatta a búrok szent ügyét, s általános tetszés mellett adta elő Krügerrel való találkozását és egyéb élményeit. A felolvasót élénken megjelnezték.

Nyugtázás. „Rimaszombat és vidéke jótékony nőegylete“ által rendezett karacsnyfa-ünnepélyre adakoztak: Samarjay Jánosné 50 darab kalács, dió, gyümölcs, ruhanemű, Molnár Józsefné 2 korona, ruhanemű, Farkas Zoltánné 10 korona, Hámos Lászlóné 5 korona, Kern Adolfné 2 korona, Ujházy Tivadárné 4 korona, Kubinyi Bertalánné 2 korona, Kubinyi Imréné 4 korona, Hevessy Bertalánné 2 korona, dr. Zehery Istvánné 2 korona, Hányi Gyözőné 2 korona, dr. Kármán Aladárné 2 korona, dr. Cziner Miksáné 2 korona, özv. Terhes Pálné ruhanemű, Joós Elekné ruhanemű, Vozáry Györgyné 2 korona, Glauf Pálné 2 korona, Nagy Ferenczné 2 korona, Soós Ferenczné 2 korona, Dalmy Kálmánné 2 korona, Dapsy Józsefné 4 korona, özv. Zwickler Ottóné ruhanemű, özv. Hennyey Kálmánné ruhanemű, Szakall Vinczéné 2 korona, Abonyi Amália 2 korona, N. N. 1 korona, Pékh Józsefné 2 korona, Eperjessy Józsefné 1 korona, dr. Meskó Miklós né 1 korona, Juraskó Jakabné 2 korona, Kálniczky Gézané 1 korona, Molnár Lajosné 1 korona, özv. Mészáros Kálmánné 2 korona, Pitta Lipótné 1 korona, Lokesánszky Endréné 2 korona, Institorisz Endréné 2 korona, Stolez Mártonné 2 korona, Palm Nándorné 5 korona, Beliczky Viktorné ruhanemű, dr. Fodor Béláné 2 korona, Lengyel Györgyné 2 korona, Kubinyi Aladárné 4 korona, Kubinyi Ferenczné 2 korona, dr. Rárósy Gyuláné 2 korona, Bánhidly Istvánné 6 korona, Kerekes Dezsóné 2 korona, ifj. Süteő Istvánné 2 korona, özv. Káposztás Józsefné 2 korona, özv. Maléter Sándorné 1 korona, Lukács Gézané 2 kor., Felmény Erzsébet ruhanemű, Runyay Józsefné 1 korona, Fülöp Benjáminné 1 korona, özv. Tóth Józsefné 1 kor., Sidelszky Béláné 2 korona, Szabó Ferenczné 1 korona, Szabó Károlyné 2 korona, Draskovich Gáborné 1 korona, Ternyey Jánosné 1 korona, ifj. Széplaky Lajosné 1 kor., Bernáth Gyuláné 2 korona, dr. Lichtschein Adolfné 2 korona, Benyó Béláné 2 korona, Baksay Józsefné 2 kor., özv. Szabó Samuné 2 korona, Kishonthy Józsefné 1 kor., Szontagh Károlyné 2 korona, Józsa Antalné 2 korona, Bodor Árminné 2 korona, Szügyi Zsigmondné 1 korona, Komáromy Gézané 1 korona, Czinke Istvánné 2 korona, Baksay Istvánné 2 korona, Pongrácz Pálné 1 korona, dr. Krausz Gyuláné 2 korona, özv. Gellmann Sámuelné 2 korona, özv. Miskolczy Istvánné czukorkák, dr. Löcherer Tamásné 2 korona, Máriaassy Lászlóné ruhanemű, özv. Czikora Jánosné 1 korona, id. Süteő Istvánné 2 korona, Kohn Adolfné élelmi czikk, Stech Kálmánné ruhanemű, Holländer Lajosné 2 korona, Schweitzer Dávidné 1 korona, Bodor Istvánné 1 korona, Kalla Mihályné 1 korona, Szentmiklóssy Augustza 2 korona, Törköly Józsefné 1 korona, Török Klementa 1 korona, Kolbay Sándorné 1 korona, Borsody Károlyné 1 korona, Meszlényi Zoltánné 1 korona, özv. Folyam Kálmánné 1 korona, Geduly Gézané 2 korona, Bródy Bertalánné czukorka, Heksch Bertalánné alma, Smegner Károlyné 1 korona, Altdorffer Istvánné 2 korona, Bornemisza Lászlóné 2 korona, ruha, Weisz Dávidné 1 korona, Marikovszky Emma 2 korona, dr. Wallentyi Dezsóné 2 korona, özv. Tibély Zsigmondné 1 korona, Rónay Gyuláné 1 korona, Rakotyay Danóné sütemeny, Bodon Józsefné 6 korona, Feketéne Otte Hedvig 2 korona, Váry Jánosné 1 korona, Grözinger Miksáné 3 méter ruhaszövet, Glucksthal Irma 3 sapka, Kubinyi Kálmánné 2 korona, Enyediné 1 korona, Ujlaki Ilona 6 korona, Csaszköczy Károlyné 4 korona, ifj. Lengyel Pál és neje 4 korona, Csider Antalné 2 korona, Marikovszky Istvánné 2 korona, Boeczko Dánielné 2 korona és egy kosár alma, Szabó-Barányi Erzsébet ruhanemű, Gömöri Edéné 4 korona. — Fogadják a szives adakozók hálás köszönetünket. — Rimaszombat, 1900. december 22.

Az elnökség.

Dalestély Klenócson. A klenóczi magyar daloskör folyó hó 29-én a városháza tanácstermében saját alapja javára dalestélyt rendez. Belépti-díj személyenkint 1 korona. Az előadást a vendéglő nagytermében táncmulatság követi. Kezdeté esti 8 órakor. — Műsor a következő: 1. „Nyitány.“ Előadja a klenóczi nép-zenekar. 2. „Üvözlő dal.“ Zaskovszky E.-től. Előadja a daloskör. 3. „Huunia dal.“ Előadja a daloskör. 4. „A bakfis.“ Monológ. Előadja Hruska Mariska. 5. „Magyar népdalok.“ Előadja a daloskör. 6. „Egyveleg.“ Donizetti „Ezred-

leányából". Előadja a daloskör. 7. „Ébéd után“. Petőfi Sándortól. Szavalja Helyvig Ede, 8. „Mazur“. Előadja a daloskör. 9. „Népdal-egyveleg“. Előadja a daloskör. 10. „A rosszul nevelt leány“. Monológ. Előadja Putra Magda, Helyvig Edéné és Szlatinszky Endre. 11. Bordal. Ziegler B.-től. Előadja a daloskör. 12. „Rákóczy-induló. Goll J.-től Előadja a daloskör.

A „Magyar Szó“ előfizetési felhívása. A „Magyar Szó“ újságja lép második évfolyamába. Tizenegy hónapos élete beigazolta, hogy a haza ellenségeinek a „Magyar Szó“ a legveszedelmesebb ellensége. — Minden társadalmi, politikai és művészeti kérdésben a „Magyar Szó“ függetlenül foglalt állást. Csak is a „Magyar Szó“ lehetett független minden irányban, mert függetlenségét nemcsak programjába vette, hanem meg is valósította. — A „Magyar Szó“ semmiféle politikai párt-nak, semmiféle társadalmi érdekcsoportnak nem áll szolgálatában. — Ez a teljes függetlenség biztosította a „Magyar Szó“-nak azt a nagy hatást, melyet a közéletre gyakorolt. A „Magyar Szó“-rol úgy beszélnek, úgy fogják fel, mint az egyetlen ellenzéki újságot, melynek van bátorsága mindent megmondani, mit a közjó javára szükségesnek talál megmondani. A „Magyar Szó“ olvasása nélkül senki sem lehet eléggé tájékozott a közviszonyokról, mert a „Magyar Szó“ az egyetlen újság, mely semmit el nem hallgat, semmit el nem tussol, melynek szókimondását csupán az irodalmi jóízű szabályozza. — Tárca- és hírvetve máris a legjobbak közé tartozik az egész magyar zsurnalisztikában s maga a lap élénkebben van szerkesztve, mint minden más újság. — Mindezeknél a legmelegebben ajánlhatjuk olvasóinknak, hogy fizessenek elő a „Magyar Szó“-ra. — Az előfizetési árak a következők:

Egy évre	28 korona.
Félévre	14 korona.
Negyedévre	7 korona.
Egy hónapra	2 korona 40 fillér.

Műkedvelői előadás. A „rimaszombati iparos ifjuság önképző-egylete“ saját tőkéjének gyarapítása céljából folyó hó 26-án a „Három Rózsa“ nagytermében táncmulatsággal egybekötött műkedvelői színelőadást rendez, színre kerül:

A falu rossza.

Tóth Ede kitűnő népszínműve. Rendező: Pásztor Pál.
Személyek:

Feledi Gáspár, falusi földmivelő	Palkovics Ferencz
Lajos) gyermekei	Bucz László
Boriska)	Koós Zsuzsika
Batki Teresi árva, Feledi Gáspár gyámsága alatt	László Juliska
Göndör Sándor, szolgálégény	Tokár István
Finom Rózsá, menyecske	Petró Anna
Csapó, gazda ember	Granát Dezső
Tarisznyásné,)	Banczik Mariska
Csapóné,) módos asszonyok	Kovács Erzsike
Sulyokné,)	Murányi Mariska
Egy öreg paraszt	László István
Megyei csendbiztos	Zibolen István
Kánya, kántortanító	Havassy
Gonosz Pista bakter	Misur József
Gonoszné	Piovarcs Anna
Cserebogár Jóska, szőlő-pásztor	Molnár István
Czene, cigány-primás	Melzer Viktor
Adus, vén ezimbalmos	Kriskó József
A „makk hetes“ koresmáros	Granát Dezső
Neje	Nagy Jolán
Jóska, béres	Lojtkó Pál

Nép, mindkét nemből, vendégek cigányok.
Történethely: Felső-Borsod vidéke. Idő jelenkor. Az első és második felvonás közt egy évi időköz.

Helyárak: Oldalszék 2 korona, körszék 1 korona 60 fillér, I. rendű zártszék 1 korona 20 fillér, II. rendű zártszék 1 korona, földszinti állóhely 80 fillér, deák-jegy 60 fillér, karzat 40 fillér.

Jegyek előre válthatók Lévai Izsó könyvkereskedésében.
Kezdeté este pont 8 órakor.

Felolós szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

Bérbeadó lakás, esetleg eladó ház nagy kerttel.

Rimaszombatban a Jánosi-útczában 38. sz. alatt a vásártérhez közel fekvő háznak emeleti lakosztálya **1901. évi május hó 1-től bérbeadó**, de maga az egész ház, tágas udvar és a Rima folyóig terjedő gyümölcsös és veteményes kert szabad kézből örök áron is **eladó**.
Szerényi János.

Házassági közvetítők,

kiknek magasabb rangu, tisztességes izraelita családi körökben ismeretségük van, szíveskedjék ezimüket házassági ügyben „Igen tisztességes 1000“ alatt **Budapest, főposta restante** beküldeni.

Kiadó üzlethelyiség lakással.

Rimaszombatban, a Deák Ferencz-utca sarkán lévő üzlethelyiség és emeleti lakás mellékkel **1901. évi február hó 1-től bérbeadó**, esetleg a ház **el is adó**. — Most **Glücksthal I.** ezen fenti helyiségeket csak **három hónapon át bérlő** a Mandel-féle esőd gondnokától. — Ertekezhetni
Szontágh Károlyllyal.

10—*

Eladó tekeasztal és pénztár.

Egy egészen jó állapotban lévő **fordítható tekeasztal**, golyók, dákók és bábuokkal, egy **pénztár** márvány-lappal és tükör-üveggel **helyszüke miatt** — készpénzfizetés, esetleg havi részletfizetés mellett azonnal eladó **Rosenberg János** vasuti vendéglősnél **Tornallyán.** 2—3

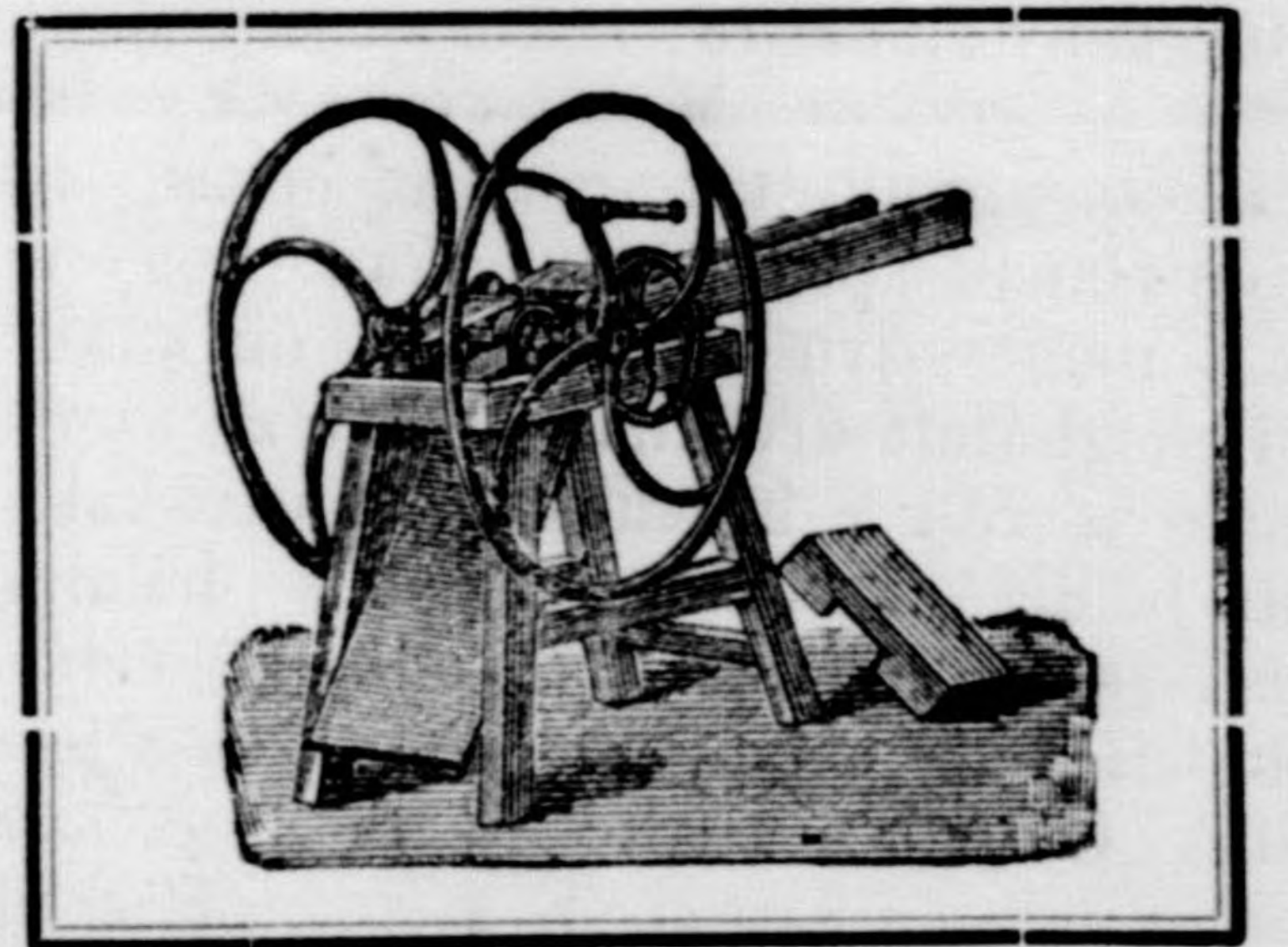
FLEISCHER és TÁRSA

gazdasági gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

Szecsavágókat, kézi- vagy járgányhajtásra.
Répvágókat és tengermorzsolókat.
Olajsajtolókat és olajmagpörkölőket.
Olajmag-zuzókat, továbbá
Örlő és daráló malmokat,

Progress-tisztító gépeket, lisztosztályozó hengereket, szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat, szeszgyár-berendezések stb.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. — Gazdasági gépeink képes-, valamint öntődének gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra bérmentve küldjük.

5—6

RÁBELY MIKLÓS

••••• **KÖNYVNYOMDÁJA RIMASZOMBAT, Pokorági-utca 1. sz.**

Ajánlja a legujabb rendszerű gépekkel felszerelt, modern berendezésű könyvnyomdáját minden e szakba vágó munkák gyors, pontos és izlésteljes kivitelére a legjutányosabb árak mellett.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok és kimutatások.
Ügyvédeknek: intő-levelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, stb.
Pénzügyintézeteknek: alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvények, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérlegszámlák, stb.
Kereskedőknek és iparvállalatoknak: körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és rágcedulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelező-lapok, stb.
Falragaszok, hirdetések, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, táncrendek, gyászjelentések, névjegyek, stb. elvállaltatnak.